

1998. évi LXVI. Törvény az egészségügyi hozzájárulásról

Az egészségügyi szolgáltatásokra szolidaritási elv alapján jogosultak ellátásai pénzügyi fedezetének biztosítása és az arányos közteljesítés elvének érvényesítése érdekében az Országgyűlés a következő törvényt alkotja:

1. § (1) A külön törvényben meghatározott egészségügyi szolgáltatások finanszírozásához szükséges források kiegészítése érdekében az e törvényben meghatározott egészségügyi hozzájárulást kell fizetni.

(2) Az egészségügyi hozzájárulás százalékosan és tételesen meghatározott, adó jellegű fizetési kötelezettség.

A százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulás

2. § Százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulás-fizetési kötelezettség terheli az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) szerinti munkáltatót, kifizetőt (a továbbiakban együtt: kifizető) a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: Tbj.) szerinti belföldi magánszemélynek juttatott, a 3. § (1) bekezdésében, a belföldi magánszemélyt az általa megszerzett, a 3. § (3) bekezdésében meghatározott jövedelem után.

3. § (1) A kifizető 11 százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulást fizet az adóévben juttatott (megszerzett), a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvényben (a továbbiakban: Szja tv.) meghatározott, az alábbiakban felsorolt jövedelmek után:

a) az összevont adóalapba tartozó jövedelemnél az adóelőleg megállapításánál figyelembe vett összeg,

b) a külön adózó jövedelmek közül:

ba) a természetbeni juttatások adóalapként meghatározott értéke, azonban az Szja. tv. 69. §-a (7) bekezdésének rendelkezései szerint számított összeg után az egészségügyi hozzájárulást nem kell megfizetni,

bb) a kamatkedvezményből származó jövedelem,

bc) az egyösszegű járadékmegváltások,

bd) a kisösszegű kifizetések, ha a természetes személy a társadalombiztosítási szabályok szerint nem biztosított, vagy a külön törvény szerint nem minősül alkalmi munkavállalónak.

(2) Ha az (1) bekezdésben meghatározott jövedelem nem kifizetőtől származik, a kifizetőt terhelő 11 százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulást a jövedelmet szerző magánszemély köteles megfizetni. Ha a jövedelem juttatása nem pénzben történik, a 11 százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulást a kifizetőnek akkor is meg kell fizetnie.

(3) A magánszemély az adóévben megszerzett, az Szja tv. szerint külön adózó, bevallási kötelezettség alá tartozó

a) vállalkozásból kivont jövedelem,

b) értékpapír-kölcsönzésből származó jövedelem,

c) 25, illetőleg 35 százalékos adóterhet viselő osztalék, vállalkozói osztalékalap,

d) árfolyamnyereségből származó jövedelem, valamint

e) ingatlan bérbeadásából származó egymillió forintot meghaladó jövedelem

után 4 százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulást fizet mindaddig, amíg a biztosítási jogviszonyában a Tbj. 19. § (1) bekezdése, valamint a Tbj. 39. § (2) bekezdése alapján megfizetett egészségbiztosítási járulék, a baleseti járulék (a továbbiakban együtt: egészségbiztosítási járulék), valamint az a)-e) pontban meghatározott jövedelmek után megfizetett százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulás együttes összege a tárgyévben el nem éri a négyszázezer forintot (a továbbiakban: hozzájárulás-fizetési felső határ).

(4) A magánszemély a (3) bekezdésben meghatározott százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulás-fizetési kötelezettsége nem haladhatja meg azt a jövedelmet, amely az egészségügyi hozzájárulás alapját képezi.

(5) Mentés a százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulás fizetése alól az a jövedelem, természetbeni juttatás, adóköteles béren kívüli juttatás, amely után a fennálló biztosítási jogviszonyra tekintettel járulékfizetési kötelezettség - ideértve az egészségügyi szolgáltatási járulékot is - keletkezik, valamint az a jövedelem, amely után az adót nem kell megállapítani és/vagy megfizetni. Mentés továbbá az ingatlan bérbeadásából származó jövedelem, ha a lakásbérleti jogviszony tárgyát képező lakás a bérbeadó állandó lakóhelye, kivéve, ha a bérbeadó

a lakást saját vállalkozása vagy vele együtt élő közeli hozzátartozója (élettársa) vállalkozása részére adja bérbe.

4. § (1) A százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulás-fizetési kötelezettség a 3. § (1) és (3) bekezdéstől eltérően a (2) bekezdés szerint a kifizetőt, a (3)-(4) bekezdés szerint a magánszemélyt terheli.

(2) Az Szja 70. §-a szerinti természetbeni juttatás esetén a fizetendő százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulás a fizetendő cégautó adó 25 százaléka.

(3) Az átalányadózást választó mezőgazdasági kistermelő által fizetendő százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulás az átalányadó (átalányadó-előleg) 25 százaléka. A tételes költségelszámolást választó, egyszerűsített bevallási nyilatkozatot benyújtó őstermelő által fizetendő százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulás a bevétel 5 százalékának a 15 százaléka.

(4) A fizető-vendéglátó tevékenységet folytató magánszemély által fizetendő százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulás a tételes átalányadó 20 százaléka, ha e tevékenység alapján a magánszemély nem minősül a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény szerinti egyéni vállalkozónak.

(5) Ha a kifizetés a magánszemély önálló tevékenységére tekintettel vagy költségtérítés címén történik, és a magánszemély bármely bevételéből az adóelőleg megállapításánál a magánszemély nyilatkozata alapján figyelembe vett költség meghaladja az adóbevallásban elszámolt igazolt költséget, akkor az adóelőleg megállapításánál a magánszemély nyilatkozata alapján figyelembe vett költség és az adóbevallásban elszámolt igazolt költség különbözete után a magánszemély köteles az (1) bekezdésben meghatározott százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulás megfizetésére. Nem kell alkalmazni ezt a rendelkezést akkor, ha a költségkülönbség nem haladja meg az adóelőleg(ek) megállapításánál figyelembe vett költség 5 százalékát.

5. § (1) Nem kell megfizetni a százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulást a következő jogcímenek keletkező jövedelmek után:

a) táppénz, baleseti táppénz, terhességi-gyermekágyi segély, gyermeknevelési támogatás, gyermekgondozási díj,

b) az adóterhet nem viselő járandóság, a magánnyugdíjpénztár és az önkéntes kölcsönös biztosítópénztár által szolgáltatásként kifizetett összeg, a kedvezményezett részére az Mpt. 28. § (1) bekezdésének a) pontja alapján fizetett összeg, az önkéntes kölcsönös biztosítópénztár megszűnése esetén a tag részére teljesített adóköteles pénztári kifizetés, valamint a volt pénztártagnak a társadalombiztosítási nyugdíjrendszerbe történő visszalépése miatt visszafizetett magán-nyugdíjpénztári tagdíj-kiegészítés,

c) a kifizető által megállapított és folyósított társadalombiztosítási ellátás, valamint a szociális ellátásnak nem a kifizetőt terhelő összege,

d) az Szja 7. §-a (2) bekezdésének a) pontjában meghatározott kifizető által az önkéntes kölcsönös biztosítópénztárba a tag javára havonta fizetett tagdíj összegének az a része, amelyet az Szja tv. 7. § (1) bekezdésének ka)-kc) pontja értelmében a jövedelem kiszámításánál nem kell figyelembe venni [havonta fizetett tagdíjnak minősül az Szja 7. § (2) bekezdésének c) pontja szerint tagdíjként jóváírt összeg is], továbbá az önkéntes kölcsönös biztosítópénztár által a magánszemély javára jóváírt támogatói adomány,

e)

f) az iskolai szövetkezet és az iskolai szövetkezeti csoport nappali tagozatos tanuló, hallgató tagjának az iskolai szövetkezet, illetve az iskolai szövetkezeti csoport tevékenységében kifejtett személyes közreműködéséért a törvény hatálybalépését követően kapott ellenszolgáltatás után.

(2)

A tételes egészségügyi hozzájárulás

6. § (1) A tételes egészségügyi hozzájárulás a kifizetőt - figyelemmel a (2) bekezdésben foglalt rendelkezésre - a természetes személlyel fennálló, a (3)-(4) bekezdésben meghatározott jogviszony alapján terheli. E kötelezettség a természetes személy egyidejűleg fennálló több jogviszonya esetén is csak egy jogviszony után áll fenn.

(2) A tételes egészségügyi hozzájárulás az szja szerinti egyéni vállalkozót és az egyszerűsített vállalkozói adózást választó egyéni vállalkozót akkor terheli, ha nem áll a (3) bekezdés a)-d) pontjában meghatározott jogviszonyban.

(3) A tételes egészségügyi hozzájárulást a kifizetővel fennálló

a) munkaviszony (ideértve az országgyűlési képviselőt is), közalkalmazotti, közszolgálati, bírósági, ügyészségi szolgálati jogviszony, igazságügyi alkalmazotti szolgálati jogviszony, valamint a fegyveres erők, a rendvédelmi szervek, a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok hivatásos állományának szolgálati jogviszonya, a fegyveres erők szerződéses, tartalékos állományának jogviszonya,

b) tagi jogviszony (ide nem értve a szövetkezeti tagi jogviszonyt), ha ennek alapján a tag a kifizető tevékenységében személyesen közreműködik,

c) bedolgozói, megbízási, vállalkozási szerződésen alapuló, valamint a segítő családi jogviszony, ha a természetes személy e jogviszonyából származó jövedelme eléri a tárgyhónapot megelőző hónap első napján érvényes minimálbér havi összegének harminc százalékát, illetőleg naptári napokra számítva annak harmincad részét,

d) választott tisztségviselői jogviszony (ideértve a helyi önkormányzati, kisebbségi önkormányzati képviselőt is), gazdasági társaság vezető tisztségviselőjének társasági jogi jogviszonya, ha a tisztségviselő e tevékenységéből származó jövedelme eléri a tárgyhónapot megelőző hónap első napján érvényes minimálbér havi összegének harminc százalékát, illetőleg naptári napokra számítva annak harmincad részét,

e) továbbá a munkánélküli-járadék, vállalkozói járadék, az álláskeresőt ösztönző juttatás, vagy a keresetpótló juttatás folyósítása, illetőleg

f) a munkánélküliek jövedelempótló támogatásának folyósítása alapján kell megfizetni.

(4) Tétéles egészségügyi hozzájárulást kell fizetni az után a középfokú nevelési-oktatási vagy felsőoktatási intézmény nappali tagozatán tanulmányokat folytató tanuló, hallgató után, aki nemzetközi szerződés vagy az Oktatási Minisztérium által adományozott ösztöndíj alapján létesített tanulói, hallgatói jogviszonyt. Az egészségügyi hozzájárulást az Oktatási Minisztérium fizeti meg.

(5) A (3) bekezdés f) pontjában meghatározott ellátás után a tétéles egészségügyi hozzájárulást a települési önkormányzat fizeti meg.

(6) Ha a (3) bekezdés c)-d) pontjában meghatározott jogviszonyokban a jövedelem kifizetése nem havonként, hanem időszakonként vagy a tevékenység befejezését követően történik, a tétéles egészségügyi hozzájárulás havi fizetési kötelezettsége akkor is fennáll, ha a jogviszony tartama alatt a jövedelem naptári napokra számított átlaga eléri a hivatkozott c)-d) pontokban meghatározott összeget.

(7) A Munka Törvénykönyve Harmadik részének XI. fejezete szerinti munkavégzés esetén a tétéles egészségügyi hozzájárulás megfizetésének a kötelezettsége a munkaező-kölcsönbeadó terhére.

7. § (1) Nem kell megfizetni a tétéles egészségügyi hozzájárulást

a) a táppénz, a baleseti táppénz, a terhességi-gyermekágyi segély, a gyermekgondozási díj, a gyermekgondozási segély, a gyermeknevelési támogatás folyósítása alatt,

b) a keresőképtelenség (ide nem értve a betegszabadságot), a fizetés nélküli szabadság, az igazolatlan távollét időtartama, valamint a munkavégzési (szolgálatteljesítési) kötelezettség alóli mentesítés időtartama alatt, kivéve, ha a mentesítés idejére munkabér (illetmény), távolléti díj fizetés történt,

c) az ápolási díj folyósítása alatt, kivéve, ha a folyósításban részesülő az ellátás folyósítása alatt munkát végez,

d) a háromévesnél fiatalabb gyermek gondozása, a gyermekgondozási segélyben részesülő munkavállaló tizennégy évesnél fiatalabb gyermeke gondozása, valamint a 12 évesnél fiatalabb beteg gyermek otthoni ápolása céljából igénybe vett fizetés nélküli szabadság időtartama alatt,

e) a START-kártyával rendelkező pályakezdő fiatalnak a pályakezdő fiatalok, az ötven év feletti álláskereső, valamint a gyermek gondozását, illetve a családtag ápolását követően munkát keresők foglalkoztatásának elősegítéséről, továbbá az ösztöndíjas foglalkoztatásról szóló 2004. évi CXXIII. törvény 1. §-a (2) bekezdésének 3. és 4. pontjában meghatározott jogviszonyban történő foglalkoztatásának időtartama alatt,

f) a fogvatartás időtartama alatt, továbbá

g) annak az egyéni vállalkozónak, aki vállalkozói tevékenységét saját jogú nyugdíjasként, továbbá özvegyi nyugdíjban részesülő olyan személyként folytat, aki a reá irányadó öregségi nyugdíjkorhatárt betöltötte, valamint a kamarai tagságát szüneteltető ügyvédnek, közjegyzőnek, szabadalmi ügyvivőnek,

h) az ötven év feletti tartósan álláskereső személy foglalkoztatása esetén,

i) a 6. § (4) bekezdésében meghatározott azon személy után, aki a Tbj. 13. §-ában említett közösségi rendelet, illetőleg nemzetközi egyezmény hatálya alá tartozik,

j) a mikro-, kis- és középvállalkozásnak, valamint civil szervezetnek, ha a foglalkoztatás bővítése és rugalmasabbá tétele érdekében szükséges intézkedésekről szóló külön törvényben foglaltaknak megfelelően a hozzájárulás megfizetése alól mentességet élvez.

(2) Az után a természetes személy után, akinek egyidejűleg több foglalkoztatása, jogviszonya is fennáll, a legalább heti 36 órás munkavégzéssel járó jogviszonyát meghaladó további jogviszonya alapján nem kell a tételes egészségügyi hozzájárulást megfizetni. Ha a munkaidő egyik jogviszonyban sem éri el a heti 36 órát, a hozzájárulás-fizetési kötelezettség azt a kifizetőt terheli, ahol a munkaidő a leghosszabb. Azonos tartamú munkaidők esetén, vagy ha a munkaidőt nem, vagy nem mindegyik jogviszonyban határozták meg, a hozzájárulás-fizetési kötelezettség azt a foglalkoztatót terheli, ahol a jövedelem magasabb. Ha a munkaidő és a jövedelem is azonos, a hozzájárulás azt a kifizetőt terheli, ahol a jogviszony korábban kezdődött.

(3) A heti 36 órás munkavégzéssel azonosan kell elbírálni azt a jogviszonyt, amelyben a jövedelem eléri a mindenkori minimálbért.

8. § (1) Az a kifizető, amely e törvény szerint az egészségügyi hozzájárulás megfizetésére köteles, a természetes személynek erről - kérelmére - igazolást ad. Az igazolás tartalmazza a kiállító és a természetes személy megnevezését, adóazonosító jelét, valamint a kiállító nyilatkozatát arról, hogy a hozzájárulást megfizeti. A természetes személlyel a 6. § (3) bekezdésében meghatározott jogviszonyban álló más kifizető az igazolás alapján mentesül az egészségügyi hozzájárulás megfizetése alól.

(2) A természetes személy köteles a 6. § (3) bekezdésében meghatározott jogviszonyban őt foglalkoztató kifizetőt írásban értesíteni arról, ha az igazolást kiállító kifizetővel a hozzájárulás-fizetési kötelezettséget keletkeztető jogviszonya megszűnt. Az értesítés elmulasztása miatt meg nem fizetett tételes egészségügyi hozzájárulást a természetes személy köteles a naptári évet követő adóbevallásban feltüntetni és az adó megfizetésére előírt határnapig megfizetni.

9. § (1) A tételes egészségügyi hozzájárulás összege a jogviszony fennállásának időtartama alatt 3450 Ft (naptári naponként 115 Ft), 2005. november 1-jétől havi 1950 Ft (naptári naponként 65 Ft).

(2) Ha a hozzájárulás-fizetési kötelezettség alapjául szolgáló jogviszony nem áll fenn a hónap teljes időtartama alatt, a hozzájárulást naptári napokra kell megfizetni.

(3) Ha a 6. § (3) bekezdésének a) pontjában meghatározott jogviszonyban történő foglalkoztatás a teljes munkaidőnél rövidebb munkaidőben (a továbbiakban: részmunkaidő) történik, a tételes egészségügyi hozzájárulás összege az (1) bekezdés szerinti összegnek a teljes munkaidő és részmunkaidő arányában, legfeljebb azonban 50 százalékos mértékben csökkentett összege.

Eljárási szabályok

10. § (1) Az egészségügyi hozzájárulás bevallására, megfizetésére, nyilvántartására, ellenőrzésére, a kötelezettség megsértésével kapcsolatos jogkövetkezmény megállapítására, a tartozás beszedésére, behajtására, illetőleg az ezekkel összefüggő hatósági ügyben - az e törvényben meghatározott eltérésekkel - az Art. rendelkezéseit kell alkalmazni.

(2) Az Art. alkalmazásában az egészségügyi hozzájárulás adónak minősül.

(3) Az egészségügyi hozzájárulással kapcsolatos adóhatósági feladatokat az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal általános hatáskörű területi szervei látják el.

(4) A 7. § (1) bekezdésének h) pontja alkalmazásában tartósan álláskereső személy az, aki a foglalkoztatását közvetlenül megelőzően legalább hat hónapig a megyei (fővárosi) munkaügyi központ által nyilvántartott álláskereső volt.

11. § (1) A tételes egészségügyi hozzájárulást a fizetésére kötelezett havonta állapítja meg, és a tárgy hónapot követő hónap 12. napjáig fizeti meg.

(2) A kifizetőt, valamint a magánszemélyt terhelő százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulást a kifizető havonta állapítja meg, vonja le, a jövedelem kifizetését (juttatását) követő hónap 12. napjáig fizeti meg és az Art. 31. § (2) bekezdésében meghatározottak szerint vallja be az illetékes állami adóhatóságnak. Ha a 3. §-ban meghatározott jövedelem nem kifizetőtől származik, az egészségügyi hozzájárulást a magánszemély állapítja meg, fizeti meg és vallja be a (8) bekezdés rendelkezéseinek megfelelő alkalmazásával.

(3) A magánszemély legkésőbb a kifizetés időpontjáig nyilatkozik a kifizetőnek arról, hogy a több kifizetőtől és/vagy magánszemélytől származó ingatlan bérbeadásból keletkező jövedelme a naptári évben meghaladja az egymillió forintot.

(4) A fegyveres erők, a rendvédelmi szervek, valamint a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok hivatásos és szerződéses, tartalékos állományú tagjai után járó egészségügyi hozzájárulás

elszámolását és fizetését a járulékfizetésre kötött megállapodás tartalmazza. A fizetési kötelezettség megállapításánál a tényleges létszámot a táppénzesek százalékos aránya szerint számolt létszámmal csökkenteni kell, a tételes egészségügyi hozzájárulást az így kiszámított létszám figyelembevételével kell megfizetni.

(5) Az egyéni vállalkozó e törvény alkalmazásában magánszemélynek minősül.

(6) A kamatkedvezményből származó jövedelem után fizetendő százalékos egészségügyi hozzájárulást évente, az adóévet követő január 12-éig kell megfizetni. Ha a kamatkedvezmény évközben megszűnik, az egészségügyi hozzájárulást a megszűnés napját követő hónap 12-éig kell megfizetni. Az Szja törvény 69. §-ának (10) bekezdésében meghatározott reprezentáció és üzleti ajándék után fizetendő százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulást az Szja törvény 69. §-a (8) bekezdésének a)-c) pontjában meghatározottak szerint kell megállapítani, megfizetni és bevallani.

(7) A magánszemély egészségügyi hozzájárulásának megállapításánál, illetőleg megfizetésénél az Art. kerekítési szabályai nem alkalmazhatóak.

(8) Az egészségügyi hozzájárulás fizetésére kötelezett magánszemély a százalékos egészségügyi hozzájárulást előlegként, az adóelőleg, illetőleg a különadó megfizetésével egyidejűleg negyedévente állapítja meg, és a tárgynegyedévet követő hónap 12-éig fizeti meg. A tárgyévre vonatkozóan elkészített személyi jövedelemadó bevallásban kell az előlegként megfizetett egészségügyi hozzájárulással elszámolni, az adóbevallás benyújtásának határidejéig a különbözetet megfizetni, illetőleg a bevallás megfelelő rovatában lehet a túlfizetesként mutatkozó különbözet összegéről rendelkezni. Az adóelőleg megfizetésére nem kötelezett magánszemély a százalékos egészségügyi hozzájárulást a személyi jövedelemadó bevallásában a bevallásra előírt határidőig állapítja meg, vallja be, és a bevallás benyújtásának határidejéig fizeti meg. A személyi jövedelemadó adóhatósági adó megállapítását választó magánszemély adózó nyilatkozik az egészségügyi hozzájárulás-fizetési kötelezettségéről az adóhatósági adómegállapítást kérő nyilatkozatában. Az előzőektől eltérően az egyéni vállalkozó a százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulást havonta állapítja meg, fizeti meg és az Art. 31. § (2) bekezdésében meghatározottak szerint vallja be, a kiegészítő tevékenységet folytató egyéni vállalkozó a személyi jövedelemadóról benyújtott bevallásában vallja be és a tárgyévet követő év január 12-éig fizeti meg. Az egyéni vállalkozó a vállalkozói osztalékalap után fizetendő egészségügyi hozzájárulást évente egyszer állapítja meg, a tárgyévet követő év február 15-éig fizeti meg és az éves bevallásában vallja be.

(9) Ha az egyszerűsített bevallási nyilatkozat tételére jogosult mezőgazdasági őstermelő jövedelemadóját a munkáltató az adóbevallást helyettesítő elszámolásra vonatkozó rendelkezések szerint állapítja meg, a magánszemély a munkáltatónak tett, bevallást helyettesítő nyilatkozatában köteles nyilatkozni az e tevékenységből származó bevételéről is. A nyilatkozat alapján a munkáltató az egészségügyi hozzájárulást megállapítja, és az adózás rendjéről szóló törvénynek a jövedelemadó-hátralék levonására vonatkozó szabályai megfelelő alkalmazásával megfizeti. Amennyiben a jövedelemadó-hátralék és az egészségügyi hozzájárulás együttes levonására - a levonható összeg százalékos korlátozására tekintettel - nincs lehetőség, a levonást a kötelezettségek arányában kell teljesíteni.

(10) A központosított illetmény-számfejtési rendszerbe és kincstári körbe tartozó szervek és a helyi önkormányzatok nettó finanszírozásában részt vevő szervek, mint kifizetők a megállapított egészségügyi hozzájárulás befizetését, bevallását az államháztartásról szóló törvényben és végrehajtási rendeletében meghatározottak szerint teljesítik.

(11) E törvény alkalmazásában nem minősül kifizetőnek

a) az önkéntes kölcsönös biztosítópénztár a tag kilépése, illetőleg a várakozási idő letelte után a tag részére teljesített adóköteles pénztári kifizetés,

b) a számlavezető a nyugdíj-előtakarékossági számlákról szóló törvényben meghatározott számlatulajdonos részére kifizetett, egyéb jövedelemnek minősülő összeg tekintetében.

11/A. § (1) A 3. § (3) bekezdése szerinti jövedelmek után a magánszemélyt a naptári év folyamán mindaddig terheli a százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulás-fizetési kötelezettség, amíg a kifizetőnek nem nyilatkozik, hogy az egészségbiztosítási járulékot vagy a százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulást a hozzájárulás-fizetési felső határig megfizette.

(2) A magánszemély nyilatkozhat arról, hogy a 3. § (3) bekezdése szerinti egészségbiztosítási járulék összege várhatóan eléri a hozzájárulás-fizetési felső határt. Ha a hozzájárulás-fizetési felső határt az egészségbiztosítási járulék összege mégsem éri el, a magánszemély a százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulást 6 százalékkal növelten, a tárgyévre vonatkozó személyi jövedelemadóról benyújtott adóbevallásában vallja be, és a bevallás benyújtására előírt határidőig fizeti meg.

(3) Ha a magánszemély a százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulást a fizetési felső határt meghaladóan fizette meg, a túlfizetést az Art. rendelkezései szerint a tárgyévre vonatkozó személyi jövedelemadóról benyújtott adóbevallásában igényelheti vissza.

(4) Amennyiben a magánszemély a 3. § (3) bekezdésében foglaltak szerint egészségügyi hozzájárulás fizetésére kötelezett, vagy a (3) bekezdés szerint visszaigénylési jogosultságát gyakorolja, az adóévről akkor is személyi jövedelemadó bevallást köteles benyújtani, ha az az Szja tv. előírásaiból nem következne.

Záró rendelkezések

12. § (1) Ez a törvény 1999. január 1-jén lép hatályba; egyidejűleg az egészségügyi hozzájárulásról szóló 1996. évi LXXXVIII. törvény 1-3. §-a, 5-8. §-a és 14. §-ának (2)-(4) bekezdése, továbbá az azt módosító, a társadalombiztosítás pénzügyi alapjai 1998. évi költségvetéséről szóló 1997. évi CLIII. törvény 44-47. §-a és 60. §-ának (3) bekezdése hatályát veszti azzal, hogy az 1998. december 31. napján hatályos rendelkezések szerinti fizetési kötelezettséget az 1996. évi LXXXVIII. törvény rendelkezéseinek megfelelően kell teljesíteni.

(2) A százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulást - figyelemmel a (6) bekezdésben foglaltakra is - az 1999. január 1-jétől juttatott (megszerzett) jövedelmek után kell megfizetni.

(3) Az egészségügyi hozzájárulás az Egészségbiztosítási Alapot (a továbbiakban: E. Alap) illeti meg. Felhasználásának részletes szabályait külön törvény állapítja meg. A befizetett egészségügyi hozzájárulást az E. Alap javára az adóhatóság folyamatosan utalja át.

(4) A foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló, többször módosított 1991. évi IV. törvény 58. §-a (5) bekezdésének c) pontjában meghatározott munkaadók a gazdasági miniszter rendeletében meghatározott feltételek szerint - foglalkoztatáspolitikai érdekből - támogatásban részesülnek a Munkaerőpiaci Alapból az általuk foglalkoztatott munkavállalók után fizetendő tételes mértékű egészségügyi hozzájárulás megfizetéséhez. Felhatalmazást kap a gazdasági miniszter, hogy a szociális és családügyi miniszterrel együttműködve rendeletben állapítsa meg a támogatás feltételeit és részletes szabályait.

(5) Ahol jogszabály egészségügyi hozzájárulást említ, azon az e törvény szerinti egészségügyi hozzájárulást is érteni kell, továbbá az Szja-nak, illetve a társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvénynek a társadalombiztosítási járulékkal összefüggő rendelkezéseit a tételes egészségügyi hozzájárulásra is alkalmazni kell.

(6) A százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulást a 3. § (1) bekezdésének *ba)* alpontja szerinti jövedelmek után első ízben az 1999. évre vonatkozóan megállapított vállalkozói osztalékalapra, illetőleg az 1999. január 1-jétől kezdődő beszámolási időszakra elkészített eredménykimutatás, eredménylevezetés alapján kifizetett osztalékra kell megfizetni.